

Samen

Het is niet goed
voor de mens
dat hij alleen blijft.

Want dan blijft hij
op zichzelf
gericht.

Menszijn is
verbondenheid
met een ander.

Dan voelt hij zich
ook verbonden
met Mij.

(naar Genesis I 2, 18)

SAMEN MET ELKAAR

Nunc dimittis

Er stond een oerboom
in mijn jonge jaren,
een tulpenboom midden in
de tuin van mijn jeugd.

Nu vijftig jaar later
ontdek ik hem voor het eerst.
Is jong zijn heenzien over wat
je in je ouderdom pas ziet?

Met zijn geel-groene rosetten,
als waterlelies in een meer
van groen, spreidde hij zich
over mij en geurde zacht.

Nu weet ik pas zijn naam
Lyriodendron en ik streel
de honderdjarige die zich
als een heilige tot God richt.

Mijn ogen hebben het heil
aanschouwd, nu mag ik gaan
in vrede - nu ben ik oud
genoeg om God te zien.

Dit is het uiterlijke beeld
van de gelijke gelijktijdige
geestelijke werkelijkheid
die zich in je voltrekt.

Ogen zien pas wanneer zij
geleerd hebben het echte
van het onechte en het weinige
van het vele te onderscheiden.

Ogen gaan pas open als zij
geleerd hebben de essentie
te zien om dan vervolgens
waar te nemen met het hart.

Nu zie ik pas dat jij,
mijn levensliefde die
de bron bent van mijn lust:
de bron bent van mijn leven.

Jij bent het grote licht
dat mij het leven openbaart.
Jij bent mij ten einde toe
genoeg om God te zien.

als een tuin
van Eden

als een baldakijn
van gebeden

als een akker
vol was

als een meizoentje
in gras

Witte engel

'Venite' zong ik
in de nachtelijke metten
uit het grote boek
op de lezenaar.

Zij keek mij aan
met een warme blik
uit haar koude
gezicht van marmer.

Een lichte spot
lag rond haar mond.
'Stuur mijn foto'
fluisterde zij

'naar je lief en
groet haar - van mij.
Streel haar warme huid
en kus haar - van mij.

Wil jij, jonge monnik,
doen wat ik niet kan
want zij is de engel
die je bewaart!'

'Veni' hoorde ik
in de verte 'Kom'
laten we sámen
zingen voor God'.

Kartuizer- leven

Kartuizer zijn is veel meer
dan een weloverwogen levenswijze,
veel meer dan een doelgericht bestaan.

Het gaat niet om het bereiken
van heiligheid en volmaaktheid
ook al kan dat het gevolg zijn.

Het is een liefdeleven waarin
de uiterste liefde wordt gevraagd
die bereid is tot ieder offer.

Het is de vereenzelviging
met de lijdende God die zich
in Jezus offerde uit liefde.

Koorstoel

Mijn aarde-engel,
mag ik jouw
koorstoel zijn?

Mijn hoofd
om tegen
te rusten.

Mijn armen
leuninggen die
je omarmen

en om je borsten
mijn biddende
handen.

Mijn schoot waarop
je neerzit als
steun en stut.

Mijn lichaam
het lied waarvan
je zingt.

De kleine uurtjes

En telkens door de dag
zoek ik mijn plekje weer
op in mijn koorstoel.

Ik ga zitten op de zachte
zitting van mijn man
en ga dan in gebed.

Zijn armen zijn als
leuningen om mij heen -
mijn hoofd leunt tegen hem.

Mijn levende koorstoel
is hij, een monnik
die mij schouwt.

Dit is ons officie.
Zo zijn we samen
voor God alleen.

Getijden

En telkens overdag
en dan weer 's nachts
zoek je je Geliefde
in huis, op het veld
of naast je in bed -
eigenlijk in een soort
vaste regelmaat.
Was de tussentijd
te lang, dan ga je
weer verlangen.

Dit zijn de getijden
die je zelf niet regelt,
die een ander niet regelt
maar die ontstaan,
vast gaan staan
in de dagen omdat
je wordt getrokken
door je geliefde,
door je Geliefde -
omdat je liefhebt.

Het koorgebed van monniken,
verspreid over de dag
opstaand in de nacht,
is veel meer dan een
uiterlijke regeling
opgelegd van buitenaf.
Het is de vormgeving
van het ritme
van de liefde en
daarop het antwoord.

En als dan deze
uiterlijke regelmaat
samenvalt met de
innerlijke regelmaat,
wijkt tijd en uur
voor het telkens weer
opkomend verlangen:
gemeenschap te hebben
met je geliefde
met je Geliefde.

Gelijkenis

Het is een uitverkiezing
Kartuizer te zijn geweest.
Zo weet je voor je leven
wat Kartuizerleven is.

Dan kun je ook je leven
zoals het verder verloopt,
vergelijken en oordelen
of je Kartuizer bleef.

En zo mag je dan ook
de vreugde genieten,
te ervaren dat je een
Kartuizer bent gebleven.

Roeping

Het zaad dat kiemde
was mens geworden.
De schoot die droeg
baarde leven.

God riep wat uit Hem
was voortgekomen
terug in het
verlangen naar Hem

maar liet wie voor
elkaar geroepen waren
bijeën om met Hem
alleen te zijn.

Volle leegte

Wonderlijk was het
dat ik, toen ik
alles had prijsgegeven
niets meer miste.

Wonderlijk dat ik
zelfs muziek niet
miste toen ik alleen
was in mijn kluis.

Had ik aan dit leven
alleen met God genoeg
alleen aan God zonder
mij alleen te voelen?

Her- kenning

Wij hoeven er niet
bij na te denken
hoe wij moeten leven
als Kartuizers.

Wij leven zelf
als Kartuizers
en ontdekken
hoe zij het doen.

Wij zijn bezield
van dezelfde geest
en hun leefwijze
is als ons leven.

Wij weten echter
dat wij door hen
zo zijn geworden
en werden als zij.

Meditatie

zittend tegenover elkaar
aan de haard
sluiten wij onze ogen
en is God tussen ons in

ons samenbindend
voor de wereld
ons verbindend
met elkaar

om God te zijn
voor anderen
om God te zijn
voor elkaar

als onze mond zwijgt
spreekt ons hart
en worden wij
tot God geheven